

Wetsvoorstel

Statuut voor de trainer.

Na iedere Olympiade wordt er telkens gezegd en geschreven dat we geen sportland zijn. Inderdaad, de medaille oogst verkleint stelselmatig, de analyses na iedere spelen zijn telkenmale dezelfde als de vorige en er verandert niets fundamenteel.

Om als land uit te blinken in sport dienen de fundamenten zeer stevig gegoten te zijn. Een stevige basis voor de sportsector vormt ook een conditio sine qua non voor het algemene welzijn en de gezondheid van de bevolking.

Om een solide basis te betonnen dienen de voorwaarden om kwalitatieve sport aan iedereen aan te bieden, aanwezig te zijn. Een schakel daarin vormt ook de federale wetgeving.

Sinds jaar en dag schreeuwt de sportwereld naar een volwaardig fiscaal en sociaal rechterlijk betaalbaar statuut voor hun trainers, personen die naast hun dagdagelijkse hoofdactiviteit, trainer zijn in een sportclub.

De realiteit nu, is dat een sportclub zo goed als onmogelijk een trainer officieel in dienst kan nemen.

De kostprijs voor het loon van een trainer is voor een doorsnee club, dat haar inkomsten vooral gegeneerd uit lidgelden, minimale sponsorinkomsten en de jaarlijkse mosselsouper, gewoon onbetaalbaar.

Een voorbeeld: Persoon X heeft overdag een job als bediende en in zijn vrije tijd geeft ie sportles als trainer B in een plaatselijke sportclub aan 20 euro bruto per uur. Indien deze trainer en de club dit officieel willen maken, houdt de trainer er 11,65 euro aan over en kost het de club 33,8 euro.

Een van de oorzaken van de te hoge kostprijs is de betaling van dubbele sociale lasten bij officiële inschrijving. Deze dubbele betaling leidt evenwel niet tot dubbele vergoedingen, net zoals het geen zin heeft twee brandverzekeringen op hetzelfde huis te nemen, want de uitbetaling zal niet dubbel zijn.

Zo voor de sociale bijdragen: Z.I. geneeskundige verzorging, Z.I. uitkeringen, kinderbijlagen, pensioenen, werkloosheid, loonmatigingsbijdrage, beroepsziekten, betaald educatief verlof, kinderopvang, asbestfonds, meer dan 10 werknemers, bijzondere bijdrage, begeleiding werklozen.

Deze sociale bijdragen op het loon leggen van een trainer, die een andere hoofdactiviteit heeft is, zijn geen sociale maatregelen maar een verkapt vorm van belasting, aangezien deze geheven sociale bijdragen in geen geval een meerwaarde in de sociale bescherming vormen voor wie ze betaald worden.

Daarnaast dient de mogelijkheid geboden te worden om een jaarlijks bedrag aan een gunstig fiscaal tarief te belasten.

De officiële loonkost is gewoonweg te hoog waardoor de trainers in werkelijkheid via een nepstatuut als 'schijn' vrijwilliger, 'schijn' zelfstandige een vergoeding of verloning ontvangen

ofwel gewoon betaald worden zonder enig nepstatuut en dit met alle mogelijke gevolgen van dien voor zowel de club als de trainer.

De trainer en de club riskeren controles van de fiscus en in dit zog de sociale zekerheid , met zeer zware financiële sancties als gevolg.

Daarnaast zijn de niet-ingeschreven trainers onbeschermd en verstoken van een arbeidsongevallenverzekering, noch genieten ze bescherming van de arbeidswetgeving.

Vele clubs lossen sommige problemen, zoals schadegevallen, noodgedwongen op via de ledenverzekering , doch zijn daardoor verplicht een vorm van valsheid in geschrifte te plegen.

Bij incidenten veroorzaakt door een niet zware fout of bedrog van de niet-ingeschreven trainer, blijft die meestal in de koude staan, omdat de club geen werkgever is en waardoor de bescherming van art.18 van de wet van de arbeidsovereenkomsten dd.3 juli 1978 niet van toepassing is.

Het congresboek van "Dag van de trainer" van Bloso dd.18 december 2004 vermeldt enkele onthutsende cijfers , die het probleem duidelijk schetsen.

30,36 percent van de trainers zegt 0 euro te ontvangen, 22,86 % ontvangt onkostenvergoeding en 12,46 % een Km vergoeding. De overige 34,33 % ontvangen een verloning per uur.

Heel interessant worden de cijfers waarbij slechts 2,21 % van deze bevroegde trainers stelt over een arbeidscontract te beschikken.

Deze cijfers vertalen niet alleen de realiteit doch leggen ook het structureel probleem bloot , dat een officiële tewerkstelling onmogelijk is en dit slechts voor een kleine minderheid kan ofwel via een arbeidsovereenkomst ofwel als zelfstandige voor zover er geen sprake is van schijnzelfstandigheid.

Daarnaast weerspiegelen die cijfers ook de onwetendheid van de sportsector over de te lopen risico's bij een controle of de problemen na een incident door het ontbreken van een arbeidsongevallenverzekering.

Het is evenwel niet de taak van de overheid om deze sector ,die onmogelijk met de huidige wetgeving officiële tewerkstelling aankan, te gaan pesten. En toch gebeurt het in de marge en weg van alle aandacht.

Zeer lokaal en soms gewoon pervers na een anonieme klacht worden geviseerde clubs onderste boven gehaald, waardoor er met de glimlach zware boetes kunnen worden geïnd tot glorie van de klager.

Het doel van dergelijke controles staat ver van zijn legitimiteit en opportuniteit en pakt het structurele probleem niet aan, integendeel het pest het slachtoffer, de sportsector.

Een overheid die regels hanteert en blijft handhaven , die een hele sector niet kan uitvoeren of toepassen, is blind voor de realiteit en creëert een noodgedwongen burgerlijke ongehoorzaamheid.

Er is geen cijfer materiaal voorhanden over het geheel van het aantal clubs en trainers in België, doch wel voor Vlaanderen, wat toch een zicht heeft op de hoegrootheid van de problematiek.

Het congresboek van “ Dag van de trainer” telt naar schatting 23000 sportclubs in Vlaanderen anno 2004, waarvan er 7600 aangesloten bij een erkende Vlaamse sportfederatie.

In het bestand van de Vlaamse Trainersschool staan er 13500 gekwalificeerde trainers ingeschreven over de periode 1997-2004.

Het is geen overschatting te stellen dat er in Vlaanderen momenteel over de 20.000 gekwalificeerde trainers zijn en voor België om en bij de 30.000 evenmin als een 40.000 tal sportclubs.

Het aantal niet-gekwalificeerde trainers is onbekend, maar een raming zal er niet ver naast zijn , als er minstens één niet gekwalificeerde trainer per sportclub te tellen valt.

Iedere gemeenschap vult zijn voorwaarden in qua vereiste kwalificaties voor hun trainers. In Vlaanderen kent men de kwalificaties initiator , instructeur B, trainer B , trainer A. In de Franse gemeenschap kent tevens 4 niveaus , initiator, hulp- monitor, monitor en trainer.

Daarnaast zijn er ook nog de gekwalificeerde trainers die een pedagogisch diploma regent, bachelor, licentiaat of master LO met of zonder een aanvullende kwalificatie behaalden en zich in hun vrije tijd ten dienste stellen van een sportclub.

Niet alleen de onmogelijke loonlast vormt een probleem maar ook het gebrek aan rechtspersoonlijkheid van vele sportclubs, wat extra zware gevolgen teweeg kan brengen bij de niet-officiële tewerkstelling.

Vele sportclubs , grosso modo nog bijna de helft , verkiezen te opereren als een feitelijke vereniging met als gevolg dat bij incidenten en of pestcontroles één of meerdere personen van het bestuur van die vereniging in eigen naam zullen aangesproken worden.

Een feitelijke vereniging ontbeert rechtspersoonlijkheid, waardoor de bestuurders en of personen die zich actief inzetten voor die vereniging , persoonlijk met eigen middelen kunnen opdraaien voor incidenten, tengevolge van bijvoorbeeld een fiscale controle of een incident met zware schade.

De reden waarom een vereniging , een feitelijke vereniging blijft is omdat ze de risico's onderschatten en er zich ten onrechte genoodzaakt toe voelen.

Minstens een vzw structuur, mits de correcte wettelijke toepassing van de voorwaarden, beschermt de bestuursleden en de leden van de A.V. conform art. 14 van de VZW wetgeving , namelijk dat de vereniging aansprakelijk is voor de fouten die kunnen worden toegerekend aan haar aangestelden of aan de organen waardoor zij handelt. Een andere vorm van rechtspersoonlijkheid zoals bijvoorbeeld een N.V. biedt uiteraard ook de nodige bescherming, maar is zeker zeer zeldzaam als rechtsvorm voor een modale sportclub, maar niet uitgesloten.

Een nieuwe regeling, aangepast aan de realiteit en de noden van een belangrijke sector wat de sport is, is een noodzaak.

Het is de plicht van de overheid om een regeling uit te werken die werkbaar en hanteerbaar is evenals beschermend waar nodig. Beschermend optreden is geen betutteling, maar inspelen op de noodzaak van een blijvend gebrek in de basis, zoals het ontbreken in de vele gevallen van een rechtspersoonlijkheidsstructuur bij sportclubs, waardoor individuen dreigen de dupe te worden.

Een noodzakelijke regeling die een verdere professionalisering van de sportsector alleen ten goede kan komen.

Transparante betaalbare en toepasbare arbeidsovereenkomsten tussen club en trainer . Fiscale stimuli voor een gekwalificeerd trainerskorps.

Transparante clubstructuren met rechtspersoonlijkheid.

Deze regeling zal geen administratieve overlast teweegbrengen, integendeel.

Bij de huidige situatie dienen zowel de trainer als de clubs nu reeds een minimale administratie bij te houden, alleen is deze niet in alle gevallen transparant.

Voorstel van de te treffen maatregelen.

Een geschreven arbeidsovereenkomst tussen club en trainer. Dit verhoogt de rechtszekerheid en de transparantie.

Afschaffen wegens dubbel gebruik van de bijdragen voor de sociale zekerheid op deze vorm van tewerkstelling.

Een lage fiscale belasting tot een plafond van 7.500 euro per jaar. Dit bedrag komt ongeveer neer op een trainer die 12 uren per week presteert in een sportclub over een 40 tal weken aan 15 euro per uur. Het is niet aangewezen om het plafond te verlagen, omdat dit enkel zwartwerk zal aanmoedigen.

Het is evenmin aangewezen om indien het plafond zou overschreden worden, dat het integrale bedrag onderhevig zou zijn aan alle bepalingen alsof het een gedeeltelijke tewerkstelling betreft. Pas op de bedragen boven de overschrijding is de reguliere reglementering van toepassing.

Een centrale op te richten databank kan zowel de trainer als de werkgever verwittigen indien het plafond doorbroken wordt.

Een fiscale stimuli onder voorwaarden zoals ondermeer een kwalificatie als trainer teneinde de professionalisering te bevorderen.

De enigste mogelijkheid om het trainersbestand uit het zwart geld circuit te halen is openheid, met minimale belasting, zodat er ook geen nood meer is om te werken met nepstatuten.

Een kleine minderheid en zeer sportspecifiek gebonden trainers zullen vermoedelijk echt als zelfstandige in bijberoep blijven sportles of trainingen geven, doch deze categorie kan genieten van bepaalde aftrekposten voor kosten.

Budgettair, zal dit een positieve impact hebben, aangezien nu maar 2,21 % een arbeidsovereenkomst heeft. De trainer zal een belasting betalen van maximaal 16,50 pct tot een plafond van 7.500 euro.

De club zal het nodige moeten doen een arbeidsongevallenverzekering af te sluiten.

Bovendien zal de transparantie het creatief boekhouden doen ophouden.

Teneinde de verdere professionalisering van de sportsector aan te zwengelen, dienen deze maatregelen gekoppeld te worden aan de voorwaarde dat een sportclub die een trainer in dienst neemt, een rechtspersoonlijkheid moet hebben.

Naast het wetsvoorstel om diverse wettelijke bepalingen te wijzigen of aan te vullen zal de regering ook diverse K.B.'s dienen te wijzigen, aan te vullen of te schrappen en dit zoals hierna wordt opgesomd en alle andere K.B.'s dewelke een wijziging behoeven maar hier niet opgesomd.

1. **Het KB van 10 november 2005 tot wijziging van de artikelen 17 bis en 24 van het Koninklijk Besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 in 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.** Dit K.B. dient gewijzigd als volgt:

Toe te voegen aan het K.B. van 10 november 2005:

“Artikel 1 & 3

Aan de toepassing van de wet worden onttrokken de trainers die tewerkgesteld zijn in het kader van een overeenkomst voor tewerkstelling van trainers, bedoeld bij titel VIIbis van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Artikel 1 & 4

In geval van overschrijding van het bedrag zoals bepaald in artikel 171,4° van het Wetboek van inkomstenbelasting 1992 zijn de trainer en de werkgever(s) vanaf de overschrijding aan de wet onderworpen.

De Minister van Sociale Zaken wordt gelast met het oprichten van een centraal registratie punt voor tewerkstelling van trainers, die zowel de werkgever als de trainer informeert en ook alarmeert als het bedrag zoals bepaald in art.131,3° van het Wetboek van Inkomstenbelasting 1992 dreigt te overschrijden. ”

2. **In randnummer 30ter en 58ter van de bijlage B3 van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van het wetboek van inkomstenbelasting 1992, te schrappen:**

“-opleiders, trainers en begeleiders, uit hoofde van hun opleidende, omkaderende of ondersteunende activiteit ten behoeve van de sportbeoefenaars;”

De woorden “, opleider, trainer, of begeleider “, uit de laatste alinea in randnummer 30ter.

3. Toe te voegen aan bijlage B3 van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van het wetboek van inkomstenbelasting 1992:

30 quater. Een bedrijfsvoorheffing van 16,5 pct is verschuldigd op de inkomsten die worden betaald of toegekend aan de trainers zoals bedoeld in Titel VII bis van de Wet betreffende de arbeidsovereenkomsten en voorzover deze inkomsten niet hoger zijn dan het bedrag zoals bepaald in artikel 171,4°,k.

58 quater. Een bedrijfsvoorheffing van 16,5 pct is verschuldigd op de inkomsten die worden betaald of toegekend aan de trainers zoals bedoeld in Titel VII bis van de Wet betreffende de arbeidsovereenkomsten en voorzover deze inkomsten niet hoger zijn dan het bedrag zoals bepaald in artikel 171,4°,k.

Artikels gewijze toelichting

Artikel 2 en 3 .

Het inschrijven van de fiscale stimuli voor de trainers , waardoor een schrapping nodig is uit art.171,1°,i en het toevoegen teneinde de doelgroep te vatten voor een afzonderlijke aanslag van 16,5 pct.

Artikel 4

1.Naar analogie van de studentenarbeid dient de tewerkstelling van de trainer ingeschreven te worden in de Wet van de arbeidsovereenkomsten, teneinde zijn uitzonderlijkheid te behouden doch de toepassing van de arbeidswetgeving te vrijwaren voor zover compatibel met dit statuut van de trainer.

Het toepassingsgebied vat enkel de trainer die daarnaast een andere hoofdactiviteit heeft.

De andere hoofdactiviteit kan in om het even welke vorm zijn en al of niet winstgevend. Indien bijvoorbeeld een trainer , een periode werkloos is , dan dient ie de reglementering ter zake te volgen. Idem dito voor alle andere categorieën van hoofdactiviteiten, gaande van zelfstandige, arbeidsongeschikten, diverse vormen van pensionen , en andere uitkeringsgerechtigden.

De overige voorwaarden werden in de toelichting uitvoerig toegelicht.

2. Sommige clubs lassen sportstages in, maar komen daarmee in het gedrang inzake het aantal te presteren uren van de trainer. Daarom dienen ondermeer stages , wedstrijden enzovoort op de lijst van de toegestane uitzonderingen omschreven te worden.

3.Het begrip sport is een ruim begrip en dient eventueel afgebakend te worden indien uit de realiteit blijkt dat het toepassingsgebied uitgehold wordt.

4.Diverse kwalificaties in de diverse gemeenschappen zijn gekend, doch een oplistijng zorgt voor transparantie en rechtszekerheid.

5.De beoogde tewerkstelling van trainers zoals in titel VIIbis kan geenszins gekwalificeerd worden als deeltijdse arbeid.

6. De noodzaak en de modaliteiten van een schriftelijke overeenkomst behoeft geen verdere toelichting.

7. Een proefbeding is ook voor de tewerkstelling van trainers aangewezen.

8 en 9. De beëindiging van de tewerkstelling kan volgens de normale bepalingen van de arbeidswetgeving, doch met een specifieke opzegtermijn voor ontslagen zonder dringende reden van 7 dagen om de werking van de club niet onmiddellijk in het gedrang te brengen.

Een arbeidsongeschiktheid van één maand is een minimum waarna de club een trainer kan ontslaan, om zodoende de werking van de club te vrijwaren.

10. Het verbod van een concurrentiebeding gecombineerd met de toepassing van een concurrentieverbod tijdens het lopende seizoen is sportspecifiek en aangewezen.

11. Het idee is nog steeds niet volledig gebannen uit de sportsector, dat de toegang tot de rechtbanken niet kan verboden worden.

12. Het aanwijzen van een centrale databank is te linken aan de voorgestelde wijziging aan het K.B. van 10 november 2005.

13. Het hebben van een arbeidsreglement is een basisvereiste voor elke werkgever en biedt bovendien rechtszekerheid voor beide partijen.

14. Conform de Wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités en ingevolge de oprichting van een paritair comité voor de sport naar aanleiding van de wet van 24 februari 1978 op de betaalde sportbeoefenaar, doch beperkt voor de tewerkstelling betaalde sportbeoefenaar en club, dient in casu de bevoegdheid uitgebreid te worden naar de tewerkstelling trainer en club.

Wetsvoorstel.

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Artikel 2

Schrappen in artikel 171,1°,i Wetboek van inkomstenbelasting :

“-opleiders, trainers en begeleiders, uit hoofde van hun opleidende , omkaderende of ondersteunende activiteit ten behoeve van de sportbeoefenaars;”

De woorden “, opleider, trainer, of begeleider “ , uit de laatste alinea artikel 171 , 1° , i

Artikel 3

Toe te voegen aan artikel 171 Wetboek van inkomstenbelasting:

“Artikel 174,4°:

k) de bezoldigingen voor een maximum bedrag van 7.500 euro per belastbaar tijdperk, betaald of toegekend aan de trainers zoals bedoeld in Titel VII bis van de Wet betreffende de arbeidsovereenkomsten. “

Artikel 4

Toevoegen aan de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten:

“Titel VII bis: de overeenkomst voor tewerkstelling van trainers.

Artikel 130 quater . 1 Deze titel regelt de tewerkstelling van trainers die tegen loon arbeid verrichten onder het gezag van een werkgever, onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

1° de trainer die ook een andere hoofdberoepsactiviteit uitoefent en niet in aanmerking komt voor studentenarbeid zoals bedoeld in Titel VII;

2° de werkgever rechtspersoonlijkheid heeft en sport als hoofddoel heeft ;

3° de trainer gekwalificeerd is ;

4° er minimaal 1 u en maximaal 12 uren per week als trainer gepresteerd wordt. ;

5° een schriftelijke overeenkomst tussen de werkgever en de trainer .

Artikel 130 quater.2

De koning stelt een lijst met uitzonderingen vast, na advies van het Nationaal Paritair Comité voor de Sport , voor tijdelijke toegestane afwijkingen op artikel 130 quater.1,4° , zonder daarmee de tewerkstelling van de trainer als voltijds of deeltijds te definiëren.

Artikel 130 quater.3

De koning kan na advies van het Paritair Comité voor de Sport sommige categorieën van werkgevers zoals bedoeld in artikel 130 quater.1,2° uit het toepassingsgebied van deze wet sluiten.

Artikel 130 quater.4

De Koning stelt na advies van het Paritair Comité voor de Sport een lijst op met de aanvaarde kwalificaties zoals vereist in artikel 130 quater.1,3°

Artikel 130 quater.5

De bepalingen van onderhavige titel VII bis vallen niet onder het toepassingsgebied van artikel 11 bis , deeltijdse arbeid.

Alle in onderhavige titel VII bis, niet uitdrukkelijk uitgesloten of niet uitdrukkelijk van toepassing verklaarde bepalingen van onderhavige wet betreffende de arbeidsovereenkomsten , blijven uitgesloten of zijn van toepassing voor zover niet in strijd met onderhavige titel VII bis betreffende de overeenkomst voor tewerkstelling van trainers.

Artikel 130 quater. 6

De overeenkomst voor een tewerkstelling van trainers welke onder de toepassing van deze titel valt, moet voor iedere trainer afzonderlijk schriftelijk worden vastgesteld uiterlijk op het tijdstip waarop de trainer in dienst treedt.

Niettegenstaande elke uitdrukkelijke bepaling, wordt de schriftelijke overeenkomst die tussen een werkgever en een trainer is gesloten , welke benaming daaraan ook is gegeven, vermoed een arbeidsovereenkomst voor bedienden te zijn, tenzij het tegendeel bewezen.

De arbeidsovereenkomst wordt gesteld in minstens drie exemplaren, waarvan één aan de trainer wordt overhandigd en één aan de werkgever en één aan de ambtenaar conform artikel 130 quater.12

Artikel 130 quater.7

De arbeidsovereenkomst kan een beding van proeftijd bevatten en het proefbeding wordt onderworpen aan de bepalingen van artikel 48.

Artikel 130 quater.8

Is de arbeidsovereenkomst voor de trainer voor onbepaalde tijd gesloten, dan heeft elk der partijen het recht ze te beëindigen conform artikel 37. De opzegtermijn bedraagt minstens 7 dagen voor beide partijen.

Voor een ontslag om dringende reden zijn de bepalingen van artikel 35 van toepassing.

Is de arbeidsovereenkomst voor trainer voor bepaalde tijd gesloten, dan heeft elk der partijen het recht ze te beëindigen conform artikel 40. De opzegtermijn bedraagt minstens 7 dagen voor beide partijen.

Artikel 130 quater.9

In geval van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van ziekte of ongeval kan de werkgever een einde maken aan de overeenkomst indien de ongeschiktheid langer duurt dan 1 maand en dit conform de bepalingen van artikel 130 quater.8

Artikel 130 quater.10

Elk concurrentiebeding wordt als niet bestaande beschouwd. Evenwel, wanneer een einde wordt gemaakt aan de overeenkomst, hetzij door de werkgever, hetzij door de trainer, zal de trainer geen overeenkomst sluiten met een werkgever waarvan de vereniging deelneemt aan een sportcompetitie of exhibitie, in dezelfde reeks, categorie, afdeling, ..van dezelfde sporttak tijdens het lopende sportseizoen, alsook niet aan een einderonde competitie uit dezelfde reeks, categorie, afdeling,..van dezelfde sporttak.

Artikel 130 quater.11

De trainers en hun werkgever mogen zich niet bij voorbaat verbinden geschillen die uit de overeenkomst kunnen ontstaan aan scheidsrechters voor te leggen.

Artikel 130 quater.12

De Koning wijst de instelling(en) of dienst(en) of ambtenaar (-aren) aan als centraal registratie punt voor tewerkstelling van trainers en bepaalt de procedure hoe en aan wie de werkgever een afschrift van de artikel 130 quater.1, 5° bedoelde overeenkomst binnen zeven dagen volgend op het begin van de uitvoering van de overeenkomst mededeelt. De evenals voor de mededeling conform art.38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid nodig voor de toepassing van de fiscaliteit voor de werkgever en de trainer.

Artikel 130 quater.13

De werkgever dient een arbeidsreglement te houden conform de bepalingen dan de Wet van 8 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen.

Artikel 130 quater.14

De Koning breidt de bevoegdheid van het Paritair comité voor de sport uit naar tewerkstelling van trainers zoals bedoeld in titel VII bis.

In de gevallen waarin het advies van het Nationaal Paritair Comité voor de Sport is voorzien, wordt het advies medegedeeld binnen de twee maanden nadat daartoe het verzoek is gedaan, zo niet wordt er geen rekening mee gehouden.

Ulla Werbrouck (LDD)

Volksvertegenwoordiger

